

LA PATRIA CATALANA.

REVISTA DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

SURTIRÁ DOS VEGADAS AL MES.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.	ADVERTENCIA.	PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.
VALLS: trimestre. . rals 6. Fora » » » 6y 1/2. Un número sol. . . . » 1.	No 's publicará cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornaran los originals que no 's inserten.	VALLS: Administració carrer de Baldrich, 16, cantonada. Barcelona: Teixidó y Parera, Plá, 6. Los demás punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu
ANY II.	VALLS 9 JANER DE 1881.	NÚM. 1.

DISCURS

que llegí lo senyor Alcalde d' aquesta Vila en lo banquet de la festa del dia 8 de Desembre de 1880.

Senyors:

Los imperiosos debers de mon càrrech m' obligan en aquest moment á alsá ma pobre y humil ven, devant d' un publich tant escullit, que, faltat d' antecedents literaris, me sento incapás de ferho ab la galanteria d' estil y llument que mereixen los alts dóns de il·lustració y sabiduria que adornan á aquesta selecta reunió. No esperau de mí, per consegüent, un discurs ajustat á las reglas oratorias, digne de vostre il·lustrat criteri, puig sols pensaments vulgars, baix una forma inculta, poden sortir dels meus llavis. Per aquets motius, y no per afectada modestia, necessito de tota vostra benevolencia que espero no 'm negareu est instant en que mon esperit conmogut per lo respecte que la reunió m' inspira, se troba dominat per la emoció consegüent al que veu realisada una ardenta aspiració en benefici y esplendor de la propia terra. Si

ma insuficiencia es gran, mon patriotisme, mon amor á aquesta Vila que m' ha vist naixer, encara es major, y us demano que 'm dispensau la primera en camvi de la segona.

L' esperit analítich y observador té, en veritat, molt de que admirarse al notar las maravellas sens fi de que 'ns ha dotat, l' aplicació dels descobriments de la ciencia als usos de la vida. Las especulacions dels sabis, arrancant com qui diu á viva forsa sos secrets á la naturalesa, arribant poch á poch al coneixement de las lleys que la regeixen, ab las que portan als pobles la riquesa, renovant incessantment lo aspecte de la Societat; y ofereixen al home d' estudi horisonts sempre nous; ahont sa activitat, assedegada de descobriments útils, troba vast camp en que desplegars', y 'l geni, la corona de inmarcessible gloria ab que las generacions pagan lo deute de gratitut als grans inventors. Las conquestas de la ciencia son de utilitat general é inacabable, y encar que lentas y pacíficas, son exit es infal·lible.

Gracias á ellas l' home pot conseguir cada dia major número de necessitats ab

menys esforços, y avuy ja no s' contenta ab satisfer cumplidament quant constituia lo afany imperfet de sos avis. Vol aná mes enllá; aspira á traurer los obstáculos de tot género que se oposan á son tránzit; procura no solsament viurer, sino viurer ab las majors comoditats; y ara descubrint lo vapor disposa de tota forsa, are per medi de la electricitat anul-la las distancias, are extingeix la nit per medi d' aquest mateix agent, ó de gasos que convenientment preparats l' hi proporciona la química, y supleix ó substitueix al gran llum del dia quant obeint á las lleys que l' regeixen, fuig á portar á altres latituts lo calor y la vida.

L' aplicació de la química á lo il-luminat de las poblacions, per medi del gas, es un d' eixos grans invents ab que la ciencia moderna ha enriquit la industria; y no deixa de ser sumament admirable, encara que sa generalisació y us freqüent nos lo permeten ja avuy, sens lo aspecte misteriós y sobrenatural de lo desconegut; y si bé comensa á anunciarse la electricitat, com un competidor poderós del hidrógeno bicarbonat, destinat, segurament, á reemplaçarliho esclusivament en aquell us, las experiencias practicadas fins avuy per los sabis, no permeten encara resoldrer definitivament la contenda, en pró de la primera, sobre tot pera il-luminar considerables extensions per medi de nombrosos focos de llum eléctrica, á lo que s' hi oposan la dificultat de dividir y repartir convenientment dits focos, y l' excessiu preu de producció.

Mentres dure 'l combat entre aquets dos sistemas, y segurament molt temps després de resolt en favor de la electricitat, que apareix ser al últim la destinada á prevaler, lo gas estarà en posessió al menys disputada ab violencia, del il-luminat de las mes importants poblacions; y per aquesta causa lo Ajuntament ha dirigit sos constants esforços á establirliho á aquesta Vila, dotantla d' una mellora positiva, y facilitant al mateix temps als vehins las ventatjes d' un dels descubriments mes admirables del present segle.

Los anys 1854 — 1866 — 1870 — 1877 y 1878 recordan altres tantas tentativas de la Corporació Municipal pera introduir aquets avens en nostra patria, y si bé se arribá á obtení l' aprobació Reyál sobre algun dels contractes que devian donar tal resultat, en temps que la llegislació la feya necessaria (1866), y á constituhir depósitos importants per altres contratistas pera assegurar lo cumpliment de obligacions dirigits al mateix objecte, lo fet es que tals garantias, no donaren resultat, puig per diversas causas, fracasaren tals tentativas; y aquesta població tingué que seguir ab los antichs medis d' il-luminat tant imperfets y defectuosos, fins que per fi després de grans esforços y gracias en primer terme als senyors don Lluís y don Joseph Mouren, la il-luminació per gas, lo dalé de tants anys, del Ajuntament y dels Vallenses, es avuy un fet, que contemplem tots ab lo major entusiasme, veyent fugir tímidament y pera sempre, de sos brillants esplendors, los descolorits y com assustats llums de petroli que 'l nou medi ha vingut á substituir.

No cansaré senyors vostra benévola atenció ab la proluxa referencia de las ventatjes y avensos de la nova il-luminació, que en aquets moments comensa á brillar devant de nostra assombrada vista; ja se la considera en sa aplicació pública, com ram de policia y seguretat municipal, ja baix lo punt de vista de la economía industrial y doméstica, com medi d' escalfador é il-luminació particular, ni ab la de la major comoditat y embelliment que sa adopció reportará á la localitat. Tals beneficis per importants que sian s' haurán aparegut á vostra imaginació mellor de lo que jo podria acertar descrivintlos.

Permetaume si, que en est moment solemne dedique un testimoni de gratitut y simpatia al senyor Mouren, digníssim representant de la Societat de la nova il-luminació, quals bellas prendas de carácter l' hi han conquistat generals simpatias. A éll son deguts en grant part aquells beneficis; éll ha sigut qui vencent quantas dificultats s' han presentat, y dirigint sas alti-

vas gestions per acertadas vias, pogué celebrar ab lo Ajuntament lo contracte pera establir la il·luminació per gas; constituí la Societat que devia amanir los cuantiosos capitals que la empresa feya indispensables, y donar felis acabament á las obras necessarias al efecte, presentantnos avuy la realitat de sas promesas, y ab la inauguració del il·luminat lo motiu d' aquesta agradable tertúlia en la que entre la representació mes distingida de la localitat, y de la premsa provincial y local, veig campejar en felis consorci l' entusiasme y la confiança, la franquesa y l' alegria.

Me sia lícit igualment tributar un recort de simpatia á la Corporació que tingué la sort de ajustar lo contracte pera establir la mellora que celebrém, (y vos preg senyors, que no lo atribuhiau á inmodestia per que ab mí formaren part d' ella alguns dels meus actuals companys); puig té igualment en aquella una part no petita.

De avuy mes tindrà aquesta Vila una il·luminació igual al de las poblacions mellor il·luminadas; y, tant de bó, que aquesta mellora sia principi de una no intorrupta série de adelantos y progressos que converteixin á nostra estimada patria en un dels pobles mes agradosos, cómodos y florents, com per sa situació y demés condicions naturals que l' hi favoreixen té dret á sér. Afortunadament sa posició topogràfica, la benignitat de son clima, la abundancia de sas aigües, la riquesa de sa terra vegetal, y la potencia de sa industria, prometen pera dias no llunyans, una gran reforma en son modo de ser; y quant vejám la altiva Locomotora atravessar nostres camps, portant per totas parts nostres productes; quant lo soroll dels carruatjes se confongue ab lo dels talers; veurem també renaixer l' alegria en las caras, l' abundancia en la llar, y las melloras en totas parts.

Deu fasse que acabe pera sempre en Espanya y sobre tot en nostra industriosa Vila lo período de nostres interiors disturbis, y units tots los vallenses en sol fi y en una sola mira, nos dediquem baix l' imperi de la pau á treballar la prosperitat, progrés,

bellesa y engrandiment de nostra benvulguda població.

Deixau que acabe tributant en nom del Ajuntament y en lo meu propi, lo testimoni de nostra gratitut, á las personas que ab sa presencia han contribuít á la major solemnitat de aquest acte, á la Companyia del il·luminat y en especial á son digníssim senyor Director Gerent, D. Lluís Mouren, y que en nom de S. M. lo Rey y del Municipi, declare, com tinch l' honor de declarar, inaugurada la il·luminació pública per gas d' aquesta Vila, per qual prosperitat faig fervorosos vots.—He dit.

A UNA VALL.

(Traducció de odas y baladas de Victor Hugo.)

Trist y sol lo viatjant
s' assén, oh hermosa vall, sota ta aubaga,
y medita mirant
com l' aucell d' altre aucell fuig y s' amaga,
com l' aygua 'l vil reptil enterboleix
y com lo ven lo tendre jonch cruixeix!

L' home del home fuig,
Deu méu, y avants d' hora 's veu suvint
cebarse 'l fret enuig
en lo cor ignocent del tendre nin:
¡Ditxosa l' humil canya á qui llavors
lo ferm oratje arranca en un esforços!

Oh vall! Aquest oratje
l' implora 'l viatjant. Las del viatje
y lluny, molt lluny encara,
del lloch hon sa desgracia ha de finir,
pera adquirir coratje,
de sa aurora per entre la llum rara
sols veu pálit lluhir
l' inmens desert del trist esdevenir!

De decepcions cadena es la sua vida
y d' ella 's neguiteja:

¿qué l' importan los falsos béns sens mida
 qu' un fals orgull enveja?
 Ell busca un cor que planye sos dolors,
 més en va: cap socós reb en sa via;
 ningú gosa ni riu per sa alegria
 ni plora per sos plors!

La sort es l' abandó: sa vida aislada
 sembla al negre xiprer que en fonda prada
 solitari y trist creix:
 lluny d' ell esclata sa poncella al dia
 la casta satalía,
 y la parra poruga
 com evitant sa sombra malastruga
 jamay son tronch ceneix.

A vans d' encaminarse á la montanya
 lo viatjant en tú un moment s' atura.
 Aquí al menys acompanya
 lo dols silenci á sa íntima amargura;
 y si 's veu sol de gent en lo tropell
 aquí té al menys la soledat ab éll.

Aislats com ell, pero mes qu' ell tranquils,
 ¡lluirán, sitis ombrils
 á eix trist de las miradas de la gent!
 ¡Franquéjali, oh riera,
 ta florida vorada, y ta corrent
 sos peus vaja á besar, qu' han embrutat
 dels caminals l' ardenta polsaguera
 y 'l fanch de la ciutat!

¡Ah! ¡deixau que trobant
 lo desitjat consol en vostra aubaga,
 cante 'l somni ideal que l' afalaga,
 la verge de front cast y esguart brillant;
 que si en va es que l' ansie
 pera l' himén qu' un jorn solsament dura,
 deixáu al menys que s' ánima somnís
 en sa eterna unió ab la sepultura.

La terra no encadena
 son pensament que per l' espay se llansa,
 y si un moment lo trist recort l' apena
 prompte en alas se 'n va de l' esperança.
 Dos sombras sempre mes
 governau la sua vida;

l' una está en lo passat que may olvida,
 l' altre en l' esdevenir que 'l té sorprés!

¡Oh, digas! ¿quán vindrás?
 ¿quin Deu va á conduhirte, oh astre amich,
 envers aquell que planys?
 Astre enciser y dols, ¿quán, quan lluhirás
 com un nou sol espléndit y bonich
 en sos orfanets anys?

Ell sap que ta conquesta
 no obtindrà may de sas virtuts en preu;
 y á pler del vent sa testa
 brandar al jonch tranquil y seré veu,
 pus en son cor preveu
 qu' al arribar lo jorn de la tempesta
 com l' alsina será,
 qu' avans de doblegarse 's tronxará.

Y eix jorn se va acostant: ell ja l' ovira
 pero cap por l' hi inspira.
 ¡Bosch espés, corrent clara, adéu siáu!
 ¡Adeu, oh vall, hon tota deventura
 troba un consol guardat en ta aura pura,
 hon al menys se sufreix en santa pau!

¡Ditxós, vall seductora
 qui en tas aubagas té sa llar pairal
 y allí naix, viu y mor sense recel!
 Ditxós, puig ell ignora
 quant passa en esta vida terrenal
 no veyent mes que 'l cel!

EUSEBI CORT.

Lo acreditat periódich *La Lluanera de Nova-York*, porta un solt que dada la importancia de son contingut, nos fem un dever de transcriurerlo á continuació:

“ALERTA.

Biblioteca de Comunicació
 Hemeroteca General

Tenim entés que han sortit de Nova Orleans cap á Catalunya alguns agents d' empresas agrícolas ab intenció de induhir als

pagesos catalans á emigrar als Estats del Sur d'aquet pays. Sabent lo treballadors que son los nostres pagesos, lo suferts y lo poch que guanyan, no es estrany que aquesta gent vulgui esplotar tan favorables condicions de nostre caràcter en benefici de las grans empresas agrícoles qu'hi ha establertes en lo Sud dels Estats Units, y que 's troban ab falta de brassos desde l' emancipació de la esclavitut.

Pero nosaltres tenim lo sagrat é imperiós deber de donar la veu d' alerta, advertint als nostres paysans que si 's deixan enganyar per promesas afalagadoras, de segur se n'han de penedir quan sigui massa tart.

Encare que s' els hi fasse contractes, que de res serveixen, puig una vegada aquí cap garantia tenen de que 's compliran; encare que s' els hi ofereixin jornals deu vegades mes grans de los que en nostra terra guanyan, es un crim induhir á uns homes á venir en aquet pays, ignorant totas la circumstancias que conspiran contra l' infelís que vé sense coneixer ni l' idioma, ni las costums, ni las necessitats del pays, y sense medis pera entornarsen una vegada convenut de qu' aixó no es un paradís, sino un pou inagotable de miseries pera l' que té la imprudencia de venir en tan malas condicions.

Ab un sou de 30 rals diaris tot just n' hi ha prou aquí pera donar pá á una familia reduhida; y además quan se sábiga que aquí las necessitats son moltas més que en Catalunya, y que lo satisfer cada una d' eixas necessitats costa, per terme mitx, 5 vegadas mes que allí, y sobre tot quan se consideri las grans probabilitats qu'hi ha de que un estranger, sense parlar l' idioma, s' quedi sense treball durant molts mesos y potser anys, se compendrà quan temerari fora permetre que ni un de nostres pagesos s' embarqués cap á Nova Orleans, ahont, además lo clima es malaltís.

Un pagés en Catalunya, ab un trós de pá, un got de ví y l' ayre de la seva terra, viu content; aquí ab un trós de carn (dat lo cas que 'l pugués guanyar), pero sense lo ví, puig aixó es article de luxe que sols dis-

frutan los richs, y ab totas las dificultats que 'l rodejarian, sofriria grans vicissituds, si es que no 's morís de fam ó d' anyoransa.

Esperém, donchs, que tots nostres colegas de Catalunya nos ajudarán á fer saber als pagesos de nostra terra que, al acceptar un contracte pera anar á la part meridional d' aquesta gran República, s' entregan en brassos de la mes espantosa miseria.

Y tot lo qu' hem dit respecte als pagesos, ho fem estensiu á tots los catalans que tinguin l' intenció de venir en aquet pays, enlluernats per la prosperitat de que gosa la República nort-americana.

Hem presenciát molta miseria, molts sufriments y fins alguns suicidis com resultats d' eixa imprudencia de venir aquí sense contar ab mes elements que l' esperança y lo desitx de millorar de sort. Y per lo mateix que hem vist de prop tan funestas conseqüencias, estem en lo cas d' aconsellar als nostres paysans que de cap manera vingan aquí, á menys que parlin l' anglés avans d' embarcarse, y que contin ab medis sufficients pera arrostrar sisquera un any de proba y poder entornarsen en cas d' adversitat.»

+ FLORS DEL COR.

Dins del cor naix una planta
que floreix de cinch colors:
suspirs d' una mare santa
han cuidat blanca y fraganta
la primera de las flors.

Sens deixar de ser hermosa,
lo blanch pur y transparent
que ahir lluia gojosa,
cámbias en color de rosa
al passá 'l dia següent.

Tot somriu y 'l hies poch
fins qu' arriba 'l mes de maig
de la vida, y en lo lloch

d' un encés vermell de foch
enlluerna cada raig.

Foch que crema la rahó,
es lo temps que 'l cor convida
á gosar dolsa passió,
tot pujant l' últim grahó
de l' escola de la vida.

Declina la flor cansada,
sabhi greu y vol apendre
de ser jove altre vegada.
Presentas la flor morada
y, aquell foch no 's torná encendre

Morada, que, sense afanys
la qu' avans fou blanca y pura
la veig negre. Al fi dels anys....
Sols me quedan desenganys
y un recó de sepultura!

.....

N' obstant y deixant la dansa
d' aquest mon, y lo gresol
de mon cor gens de llum llansa,
las fulles son de esperança
en que la flor porte dol.

R. R. S.

CRÓNICA.

Enguany si que podem dir ab rahó *any nou vida nova*. La benigna temperatura que gosavam se cambiá lo dia primer d' aquest any, sustituintla un fret mes que regular y continúa per are sense esperança de que cambie segons se despren de las nevadas que hi ha hagnt en diferents punts.

Al revés de la temperatura atmosférica, la de las personas de cada dia entra en mes calor aixís que 's va acostant la fetxa de las próximas festas. Fora llarch contar tots los projectes de societats y particulars que s' unirán al programa del Ajuntament. Los artistas de totas classes están mes que ata-

reats pera cumplir sos compromisos, y sembla impossible que, per molta activitat que hi haja pugan quedar satisfets los desitjos de tothom.

Per alguns del sueltos que estampem á continuació, los lectores podrán formarse una idea de lo que no podem publicar per falta de espay.

..

Despres de varias negociacions, la numerosa societat *Centro de Lectura*, ha lograt obtenir l' edifici que ocupaba l' establiment de café del senyor Fornells. En lo nou local s' hi están fent ab activitat las obras purament indispensables pera que la societat puga inaugurar son nou domicili pera las próximas festas.

Segons nostras noticias, la nova Junta nombrada lo dia 2 de aquest mes, te projecte de posar lo local á la altura que 'l tenen altres societats en capitals de primer ordre.

Lo sol anunci del nou local, molt mes a proposit que 'l que possehia, ha donat ja á dita Societat un augment de socis que creyem será mes gran si, á la par de la millora de local se procura avansar també en lo objecte per lo qual está fundada. Creyem que la nova Junta no descuidará aquest punt tan important, procurant per lo avens de la instrucció entre las classes treballadoras.

..

Devem fer present á nostres subscriptors que las butlletas de invitació pera entrar en la adjudicació de premis del Certámen, iniciat per aquesta Redacció, serán passadas á domicili. Advertint, al mateix temps, que cada papeleta será válida per una sola persona.

..

Sabem de bona tinta que, fá alguns dias arribá de Madrid la aprobació del plano del nou Escorxador; mellora que tots desitjariam veurer en vias de realisació, puig es cosa qu' ho reclama la importancia que dia á dia pren nostra població. Crech, també, que seria cosa ben rebuda que s' aprofités

un dels dias de las próximas festas pera posar la primera pedre.

Organisat lo *Casino Catalan*, la comissió nombrada pera tal objecte, ha deixat lo seu caràcter, despres de haver cumplert sa missió.

Lo dia dels Reis y devant de una distingida majoria de socis, se passá á nombrar las Juntas definitivas, aixó es, una Directiva, y altre Consultiva; componentse cada una de cinch indivíduos.

Figura al frente de la Directiva, en caràcter de president, nostre estimat amich D. Francisco Roca Sans, y de la Consultiva, D. Eduardo Oller Ballaresca.

Lo sermó del dia de la Candelera está á cárrech del eminent orador sagrat Excel·lentíssim é Il·lustríssim Sr. Dr. D. Benet Sanz y Forés, bisbe d' Oviedo. Oficiará de Pontifical lo senyor Arquebisbe de Tarragona, y segons veus, també assistirán á la feste los senyors bisbes de Girona y Tortosa.

Moltas son las personas que s' han dirigit á aquesta Redacció pera fernos present la necessitat de que nostra humil publicació sia setmanal, per avuy, no podem assegurarho, pero després de passat lo present mes, potser podrem complaurer sa petició.

En la nit del divendres al dissapte passat se feu un robo en lo despatx de un de nostres principals fabricants. Si bé 's diu que la quantitat robada importa sols de dos á tres mil rals en calderilla, aixó no vol dir que 'ls lladres no tinguessen intenció d' ampliar dita partida si los hagués sigut possible. De totes maneres, aquesta classe de fets deuen posar en guardia pera evitar sas repeticions y, creyém que fora un bon medi l' establiment de vigilants particulars per cada vehinat ó per carrers, com se fá en altrás poblacions.

Los serenos, encara que no faltin al compliment del seu cárrech, es impossible que vigilin com se deu la sona que 'ls hi es

confiada y per aixó creyem que los vehins que portessin la iniciativa en posar vigilans tindrian á poca costa un benefici molt gran ja fos evitan robos, ja per altres necessitats qu' avegadas no poden atendre los serenos per la distancia en que están del punt que 'ls necessitan.

Es necessari que la Junta de Beneficencia dirigeixi una mirada á la fatxada del Hospital, puig está en un estat llastimós, pogueu en pochi diners deixarla bastant vistosa. Com, igualment, reclamem á las autoritats que fassen lo favor de fixarse en la disposició que 's posá en la paret del mateix edifici; las faltas que hi ha son apropiat pera figurar en un almanach humorístich.

Segons la premsa de la capital del Principat, son dignes de admirarse las joyas exposadas en los aparadors de D. Salvador Masriera, argenter de Barcelona, las quals son destinadas pera ser adjudicadas en nostre Certámen. Entre ellas, hi figura la oferta per lo Magnífich Ajuntament, y en la que hi ha uns claus que tenen diamants per cabotas.

Lo drama *La Abadía de Castro*, que 's possá en escena en nostre teatre lo dia de Reis, vá tenir una execució mes que regular per part de tots los artistas que treballaren, distinguintse particularment lo primer actor en Ferrand Guerra. Omitim los noms dels demás actors porque cada hu en son respectiu paper va estar á la altura que li pertocaba, lo qual tenim lo gust de consignar creyent fer un acte de justicia.

Per avuy está anunciat *El sitio de Gerona*, que recorda una de nostras glorias en la guerra de l' independència, y la comedia belingüe en dos actes *Al altre món*.

Animadas estigueren las últimas tertúlias que tingueren lloch en lo magnífich saló del

Casino Catalan. La joventud alegre d'aquesta societat sembla que pensa divertir-se molt durant la present temporada, donant un sens fi de balls y alguna qu'altre vetllada literaria.

Lo dia primer de Febrer, vigilia de la Candelera, se repartirà una almoyna á las familias necesitadas de la Vila; consistint en una cantitat regular de pá, carn y arrós, suficient pera passar bé las festas del desanari.

En lo present número vá la traducció del discurs que llegí lo senyor Alcalde de aquesta Vila en la vetllada del dia 8 de Deseembre, próxim passat, ab motiu de la festa de la inauguració del gas.

Dintre pochos dias van á inaugurarse las oficinas centrals del tros de ferro-carril de Vilanova á la capital del Principat, á fi d'estar arreglat lo servey tan prompte com se inaugure la via.

A continuació posem la composició que improvisá lo senyor Roig en la festa de la inauguració del gas.

AHIR Y AVUY DE VALLS.

BRINDIS.

Avuy Valls está de festa
que la pot ben celebrar,
pus he vist mes d'una testa
que ha passat forta tampesta
per no estar los carres clars.

Un amich meu me contaba
que rebé tal *patapum*
una nit qu'á casa anaba,

y xafat de nas cridaba....
¡«Vehins, per Deu, feume llum!»

Y per una jelosia
llum de ganxó li tragué
tal dona, dita no sia,
pus, que crech me reprimonia
si son nom aquí estampés.

Clavat en un cantó estaba
sens poguer donar cap pas!
¡Vehí!... ¡vehina!.... cridaba,
feume llum!.... Y desgafaba
de la paret lo seu nas.

Molt alegre ara camina
veyen lo gas als fanals.
Lo passat.... no l'amohina,
y tirant una cortina,
diu que gracias ving' á dals.

En son nom donchs á l'Empresa,
com també a l'Ajuntament,
gracias donch, per veure atesa
tal mellora, que grandesa
y bon nom mos dona ensemps.

¡A brindar! mon pit ne crida;
y alssant la copa y bevent....
¡Brindo! Perque tinga vida
la paraula ja cumplida
de *Monsieur Louis Mouren*.

Brindo, també, per la gloria
qu' al treball li cab, es cert:
Brindo, perque la memoria
n'oblidi may tal victoria
per Capús y 'l'inginyer.

Y també, ab molta alegria,
vull brindar, ja que ve 'l cas,
per Deu, la Verge Maria,
pus han fet de la nit dia
dantnos eixa llum.... Lo gas.

JOAN ROIG BALLESTA.